

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 4C/192/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5113221560
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Sýkorová
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2015:5113221560.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred sudkyňou JUDr. Ivetou Sýkorovou v právnej veci navrhovateľky: D. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom: XXX XX Q., N., občan SR, práv. zast.: Mgr. Rastislav Otruba, advokát, so sídlom: Kvačalova 1227/55, 010 04 Žilina, proti odporcovi: Rapid life životná poisťovňa, a. s., so sídlom Garbiarska 2, 040 71 Košice, IČO: 31 690 904, o zrušenie rozhodcovského rozsudku, takto

rozhodol:

Súd zrušuje rozhodcovský rozsudok Arbitrážneho súdu Košice, ktorý bol vydaný rozhodcom JUDr. Michalom Škriabom dňa 19.1.2012 v konaní vedenom pod sp. zn. 3C 2026/2012.

Odporca je povinný nahradiť navrhovateľke na účet právneho zástupcu navrhovateľky trovy konania titulom trov právneho zastúpenia vo výške 386,31 eur, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Navrhovateľka sa žalobou doručenou súdu dňa 04.07.2013 domáhala, aby súd zrušil Rozhodcovský rozsudok Arbitrážneho súdu Košice sp.zn.: 3C/2026/2012 zo dňa 19.01.2012 vydaný rozhodcom JUDr. Michalom Škriabom.

Žalobu odôvodnila tým, že rozhodcovský rozsudok prevzala dňa 26.06.2013. Uviedla, že dňa 28.06.2008 uzatvorila s odporcom poisťnú zmluvu č. 4469500006, ktorej súčasťou boli všeobecné poisťné podmienky a ide o spotrebiteľskú zmluvu, formulárovú, ktorej ustanovenia nemohla meniť. Má za to, že rozhodcovská doložka uvedená v č.l. XV VPP poisťnej zmluvy je neplatná, a preto rozhodcovský súd nemal právomoc rozhodnúť o návrhu. Poukázala na to, že prijatie rozhodcovskej doložky bez umožnenia voľby pri uzatváraní právneho úkonu nereprezentuje jej vôľu, keď nemá ani možnosť ovplyvniť obsah zmluvy, a preto nemožno hovoriť o dohode účastníkov. Podľa § 37 ods. 1 a 39 Občianskeho zákonníka je rozhodcovská doložka preto neplatná. Táto rozhodcovská doložka nebola navrhovateľkou výslovne individuálne dojednaná, čo vyplýva aj z jej zaradenia do všeobecných poisťných podmienok, z čoho je zrejмый úmysel odporcu zakryť túto doložku. Formulácia rozhodcovskej doložky odopiera navrhovateľke možnosť brániť práva v konaní pred štátnym súdom, podpisom poisťnej zmluvy a poisťných podmienok, ktorých súčasťou bola rozhodcovská doložka, sa vopred navrhovateľka vzdala práva na účinnú procesnú obranu. Navrhovateľka nemala na výber, mohla formulárovú zmluvu aj s poisťnými podmienkami ako celok len odmietnuť alebo prijať, a tým aj podrobiť sa rozhodcovskej doložke. Zo strany odporcu došlo k jednostrannému určaniu rozhodcovského súdu, možno mať preto pochybnosti o jeho objektívnosti, navyše je rozhodcovský súd vzdialený od miesta bydliska navrhovateľky. Poukázala na rozsudky iných súdov v obdobných veciach a judikatúru a zdôraznila, že rozhodcovské konanie prebehlo bez riadneho zmocnenia zmluvných strán.

Uznesením č.k. 4C/192/2013-36 zo dňa 27.09.2013 na žiadosť navrhovateľky odložil vykonateľnosť napadnutého rozhodcovského rozsudku, ktoré bolo potvrdené uznesením Krajského súdu v Žiline č.k. 10Co/69/2014-113 zo dňa 26.02.2014.

Odporca vo svojom písomnom vyjadrení k žalobe (č.l. 71 a nasl.) namietal najmä, že žaloba má vady a neobsahuje všetky zákonom vyžadované náležitosti, že dôvod, pre ktorý sa navrhovateľka domáha zrušenia rozhodcovského rozsudku, možno len vyvodiť. V ďalšom odporca vo svojom písomnom vyjadrení uviedol, že zo žaloby je možné len analýzou vyvodiť, že hlavným dôvodom na zrušenie predmetného rozhodcovského rozsudku má byť dôvod, že navrhovateľka popiera platnosť rozhodcovskej doložky a následne v tejto súvislosti uvádzal rozsiahle argumenty, pre ktoré je potrebné považovať v prejednávanej rozhodcovskú doložku za dojednanú individuálne a platne a poukazoval na judikatúru tak všeobecných súdov SR, ako i Súdneho dvora. Poukázal na to, že navrhovateľka mala možnosť ovplyvniť obsah zmluvnej podmienky, podpisom na konci všeobecných poistných podmienok potvrdila, že si ich prečítala, obdržala ich vyhotovenie. Okrem toho sprostredkovateľ poistenia bol povinný ešte pred uzavretím zmluvy informovať klienta o všetkých poistných podmienkach úplne, jasne a pravdivo, a to aj o možnosti mimosúdneho vyrovnania v prípade sporov. Následne bol vyhotovený záznam o potrebách klienta, podpisom ktorého navrhovateľka potvrdila, že konala dobrovoľne, že bola riadne poučená o všetkých súvislostiach s poistením, navrhovateľka bola poučená pred uzavretím zmluvy, nekonala v časovej tiesni. Po platnom uzatvorení poistnej zmluvy nastala fáza dojednania osobitnej podmienky - umiestnenej na konci listu, pod deklaratórnym podpisom klienta, že prevzal vyhotovenie poistných podmienok, táto časť je graficky odlišená, písaná väčším písmom než zvyšok textu, čo znamená, že „Osobitné zmluvné dojednanie“ nebolo súčasťou všeobecných poistných podmienok. Tvrdenie navrhovateľky, že si nebola vedomá čo obsahovo znamená dojednanie rozhodcovskej doložky, je v rozpore so záznamom o potrebách klienta, z ktorého vyplýva, že bola riadne poučená aj o mimosúdnom riešení sporov. Podľa odporcu Osobitné zmluvné dojednanie vo forme rozhodcovskej doložky bolo uzatvorené platne, konštitutívnym podpisom klienta, pričom tieto navrhovateľka podpísať nemusela a nemalo by to žiaden vplyv na trvanie poistnej zmluvy a jej práva a povinnosti vyplývajúce zo všeobecných poistných podmienok. Navrhovateľka mala na výber, či rozhodcovskú doložku podpíše alebo nie, navrhovateľka mala možnosť vylúčiť jej aplikáciu, preto bola individuálne dojednaná a nemôže byť preto neprijateľná.

Navrhovateľka sa následne vyjadrila k tomuto podaniu odporcu, uviedla, že namietala platnosť rozhodcovskej doložky a je daný dôvod na zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa § 40 ods. 1 písm. c/, j/ zák. č. 244/2002 Z.. Rozhodcovská doložka je súčasťou neprehľadného textu, splyvajúceho s ostatnými zmluvnými podmienkami. Spôsob, akým bola zmluva navrhovateľke predložená, je skôr o nevhodnom predkladaní zmluvných podmienok a sleduje tým ich vylúčenie spod súdnej kontroly, odporca nepreukázal osobitné vyjednanie rozhodcovskej doložky. Navyše, znenie rozhodcovskej doložky navodzuje klamlivý dojem, že rozhodcovské konanie v porovnaní so súdnym má samé výhody a že je v záujme spotrebiteľa, čo nie je pravda.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov a oboznámením sa s listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v súdnom spise.

Na pojednávaní konanom dňa 10.12.2014 právny zástupca navrhovateľky zotrval na podanom návrhu, navrhol zrušiť rozhodcovský rozsudok z dôvodu neplatnosti rozhodcovskej doložky, keďže táto bola zahrnutá v rámci všeobecných obchodných podmienok, ktoré mali 12 strán, boli písané drobným písmom, kde sa jednalo o poistnú zmluvu, ktorá bola vyhotovená formou predtlaču, takže navrhovateľka nemala akúkoľvek možnosť uvedenú rozhodcovskú doložku zrušiť, resp. namietat jej obsah. Boli tiež porušené práva na ochranu spotrebiteľa, rozsudok bol založený len na tvrdeniach odporcu, kde zároveň bola znížená zákonná lehota na podanie riadneho opravného prostriedku voči rozhodcovskému rozsudku oproti Občianskemu súdnemu poriadku a taktiež podľa dostupných informácií, rozhodca Dr. Škriab v uvedený deň vydal niekoľko desiatok takýchto obdobných rozsudkov. Vzhľadom na uvedené nebolo reálne, aby tento rozhodca v rámci jedného dňa vydal niekoľko desiatok takýchto rozhodnutí. Takže uvedený rozsudok je vydávaný len na základe tvrdení odporcu, bez preskúmania veci. Poukázal na to, že podľa § 53 ods. 4 pís. r/ OZ je nepripustné, aby v spotrebiteľských zmluvách boli dohodnuté rozhodcovské doložky, kde nie je možné riešiť súdne spory na štátnom súde. Právny zástupca uviedol i to, že osobitné zmluvné dojednania ako i všeobecné poistné podmienky sú vzájomne prepojené, nie je možné ich nejakým spôsobom oddeliť a brať tieto osobitné zmluvné dojednania ako samostatnú zmluvu,

tieto dve časti sú medzi sebou vzájomne prepojené, čiže navádza to samotného spotrebiteľa na to, že i túto časť je potrebné podpísať, lebo odkazuje na všeobecné poisťné podmienky.

Zástupca odporcu na tomto pojednávaní uviedol, že má za to, že napadaná rozhodcovská doložka bola dojednaná platne, v zmysle § 3 zák. č. 244/2002 o rozhodcovskom konaní, ustanovenie rozhodcu je plne v súlade s § 8 ods. 1 predmetného zákona. Poukázal na uznesenie KS v Banskej Bystrici, 13CoE/176/2011, podľa ktorého vzdialenosť bydliska spotrebiteľa k miestu rozhodcovského konania má význam len vtedy, ak by bol spotrebiteľ prizvaný pred rozhodcovský súd, nie keď konanie prebehlo v písomnej forme. Všeobecné poisťné podmienky, ktoré sú predtlačené alebo formulárové, sú v zmysle § 788 ods. 3 Občianskeho zákonníka súčasťou poisťnej zmluvy. Poukázal tiež na to, že žalobou o vydanie rozhodcovského rozsudku nežiadal poisťné, ale osobitný provízny náklad podľa časti 17 bodu 7a Všeobecných poisťných podmienok, na ktorý vzniká poisťovní osobitný nárok. Zdôraznil, že rozhodcovská doložka bola dojednaná individuálne, všeobecné poisťné podmienky sú ukončené podpisom navrhovateľky, ktorý sa nachádza nad osobitnými zmluvnými dojednaniami (čl. 21 spisu), vedľa dátumu 28.6.2008, podpis i dátum sú v osobitných kolónkach. Poukázal na bod 12 článku XVII VPP, kde je uvedené, že poisťník svojím podpisom potvrdzuje prevzatie jedného rovnopisu poisťnej zmluvy a týchto VPP, pričom pokiaľ sa nachádza pod týmto bodom 12 podpis navrhovateľky, jedná sa len o určitý deklaratórny podpis potvrdzujúci prevzatie VPP. Následne však pod týmto podpisom sú osobitné zmluvné dojednania, č. 01/2007 k poisťnej zmluve, ktoré však boli už osobitne dojednané a podpísané, v danom prípade nemôže dôjsť k splynutiu s ostatným textom.

Na pojednávaní konanom dňa 06.03.2015 navrhovateľka uviedla, že bola vyzvaná sprostredkovateľkou na uzatvorenie zmluvy o životnom poistení, sprostredkovateľka bola jej kamarátka. Po stretnutí sprostredkovateľka doniesla zmluvu, povedala, že sa jedná o štandardnú poisťnú zmluvu, do ktorej sa dopisujú len údaje navrhovateľky a výška poisťnej sumy, keďže navrhovateľka sprostredkovateľku poznala, nemala dôvod jej nedôverovať. Následne sa zmluva uzatvorila tým spôsobom, že jej ju predložila na podpis, sprostredkovateľka povedala doslovne: Tuto to podpíš. Navrhovateľka zmluvu podpísala a táto jej prišla potom poštou domov, potom zmluvu vypovedala v roku 2008. Predpokladala, že všetko je uzatvorené, následne jej prišiel v roku 2013 z rozhodcovského súdu rozsudok, pričom vôbec nevedela, o čo sa jedná, že vôbec nejaký rozhodcovský súd existuje, až právny zástupca navrhovateľke vysvetlil, o čo sa jedná. Navrhovateľka tvrdila, že si absolútne nie je vedomá toho, že by podpisovala niečo, čo sa týka rozhodcovského súdu, stretnutie so sprostredkovateľkou trvalo možno 10 minút, o možnosti rozhodcovského konania poučená nebola, nemala možnosť zasahovať do poisťnej zmluvy, nemala vedomosť, že podpísala rozhodcovskú doložku. Bolo jej povedané, že podmienky musia byť podpísané, pretože sú súčasťou zmluvy, o priebehu rozhodcovského konania informovaná nebola. Uviedla, že všeobecné poisťné podmienky si pri uzatváraní poisťnej zmluvy nečítala, pretože stretnutie trvalo krátko, keďže sprostredkovateľku poznala, nemala dôvod jej neveriť alebo si myslieť, že ju v niečom zavádza, neprečítala si ani text na poslednej strane všeobecných poisťných podmienok.

Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k nasledovným skutkovým zisteniam:

V konaní nebolo sporné, že v danom prípade bola dňa 28.06.2008 medzi účastníkmi konania uzatvorená poisťná zmluva. Vo všeobecných poisťných podmienkach (ďalej aj len ako „VPP“) v článku XV. je dojednanie o rozhodcovskej doložke. Na konci zmluvných podmienok ako osobitné zmluvné dojednanie číslo 01/2007 k tejto poisťnej zmluve, je dojednaná taktiež rozhodcovská doložka odkazujúca na článok XV. Všeobecných poisťných podmienok.

Čl. XV VPP v bode 1 uvádza, že poisťovňa a poisťník sa dohodli, že všetky vzájomné spory a sporné nároky z poistenia sa rozhodnú v rozhodcovskom konaní pred rozhodcovským súdom. Rozhodcovské konanie sa riadi zásadne zákonom č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní v znení neskorších predpisov s výlukami a odchýlnou právnou úpravou vykonanou týmto článkom, štatútom rozhodcovského súdu a jeho rokovacím poriadkom. VPP boli podpísané s tým, že týmto podpisom poisťník potvrdil prevzatie jedného vyhotovenia zmluvy a VPP.

V osobitných zmluvných dojednaniach č. 01/2007 v bode 2 sa uvádza, že poisťník (poistený) a poisťovňa týmto vyjadrujú obaja spoločne a každý zároveň svojím podpisom samostatne svoju vôľu v prípade vzniku akéhokoľvek sporu medzi zmluvnými stranami, že sa namiesto súdneho konania z dôvodu účelnosti, praktickosti a rýchlosti podrobia rozhodcovskému konaniu v zmysle časti XV. týchto VPP. Toto

ustanovenie chápu zmluvné strany ako rozhodcovskú doložku. Pod uvedeným textom je uvedený podpis navrhovateľky.

Na základe tejto rozhodcovskej doložky bol dňa 19. 01. 2012 pod sp. zn. 3C/2026/2012 vydaný rozhodcovský rozsudok Arbitrážneho súdu Košice, Alžbetina 41, Košice, ktorého zrušenia sa navrhovateľka v konaní domáhala. Rozhodcovským rozsudkom bola navrhovateľka zaviazaná na zaplatenie sumy 164,91 eur a na náhradu trov rozhodcovského konania.

Podľa § 40 ods. 1 zák. č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní v znení účinnom ku dňu podania návrhu na začatie konania:

(1) Účastník rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou na príslušnom súde domáhať zrušenia tuzemského rozhodcovského rozsudku, len ak

a) rozhodcovský rozsudok bol vydaný vo veci, ktorá nemôže byť predmetom rozhodcovského konania (§ 1 ods. 3),

b) rozhodcovský rozsudok bol vydaný vo veci, o ktorej už predtým právoplatne rozhodol súd alebo sa o nej právoplatne rozhodlo v inom rozhodcovskom konaní,

c) jeden z účastníkov rozhodcovského konania popiera platnosť rozhodcovskej zmluvy,

d) sa rozhodlo o veci, na ktorú sa rozhodcovská zmluva nevzťahovala, a účastník rozhodcovského konania túto okolnosť v rozhodcovskom konaní namieta,

e) účastník rozhodcovského konania, ktorý musí byť zastúpený zákonným zástupcom, nebol takto zastúpený alebo v mene účastníka rozhodcovského konania vystupovala osoba, ktorá nebola na to splnomocnená a jej úkony neboli ani dodatočne schválené,

f) sa na vydaní rozhodcovského rozsudku zúčastnil rozhodca, ktorý bol rozhodnutím podľa § 9 vylúčený pre predpojatosť alebo ktorého vylúčenie účastník rozhodcovského konania pred vydaním rozhodcovského rozsudku nie zo svojej viny nemohol dosiahnuť,

g) bola porušená zásada rovnosti účastníkov rozhodcovského konania (§ 17),

h) sú dôvody, pre ktoré možno žiadať o obnovu konania podľa osobitného zákona, 14) alebo

i) bol rozhodcovský rozsudok ovplyvnený trestným činom rozhodcu, účastníkov konania alebo znalca, za ktorý bol právoplatne odsúdený,

j) pri rozhodovaní boli porušené všeobecne záväzné právne predpisy na ochranu práv spotrebiteľa. 13a)

Podľa § 41 ods. 1 zák. č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní v znení účinnom ku dňu podania návrhu na začatie konania: Žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku možno podať v lehote 30 dní odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi rozhodcovského konania, ktorý podáva žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Ak účastník rozhodcovského konania požiadal o opravu rozhodcovského rozsudku podľa § 36, lehota začína plynúť od doručenia rozhodnutia o oprave rozhodcovského rozsudku.

Podľa ust. § 43 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z.z. ak súd zruší rozhodcovský rozsudok z dôvodov podľa § 40 písm. a) a c), pokračuje v konaní vo veci v rozsahu uvedenom v žalobe alebo v rozsahu uvedenom vo vzájomnej žalobe.

Podľa § 52 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzatvorenia poisťnej zmluvy, (1) Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. (2) Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. (3) Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. (4) Spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods.1, 2,3 a 5 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzatvorenia poisťnej zmluvy, (1) Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. (2) Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich

obsah. (3) Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. (5) Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzatvorenia poisťnej zmluvy, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní.

V zmysle čl. 3 ods. 1 Smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách („Smernica“), zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy ku škode spotrebiteľa.

Pri zákonom posudzovaní konkrétneho prípadu súd dospel k záveru, že záväzkový vzťah, ktorý vznikol na základe poisťnej zmluvy zo dňa 28.06.2008 medzi navrhovateľkou a odporcom je vzťahom občianskoprávnym. Odporca v danom prípade pri uzatváraní predmetnej zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, navrhovateľka zmluvu uzatvárala ako spotrebiteľ, keďže sa jedná o fyzickú osobu, ktorá pri uzatváraní predmetnej zmluvy nekonala v rámci svojho podnikania, povolania alebo zamestnania. Uvedená zmluva má potom vzhľadom na tieto atribúty charakter spotrebiteľskej zmluvy podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

V prvom rade súd ex offico skúmal, či je zachovaná lehota na podanie žaloby podľa § 41 ods.1 zákona č. 244/2002 Z.z., ktorá je prekluzívna a je 30 dní od doručenia rozhodcovského rozsudku. V konaní nebolo rozporované tvrdenie navrhovateľky, že predmetný rozhodcovský rozsudok bol navrhovateľke doručený dňa 26.06.2013, s tým, že žaloba bola súdu doručená dňa 04.07.2013, teda v zákonom stanovenej 30 dňovej prekluzívnej lehote.

Ďalej súd ex offico skúmal, či je daný dôvod niektorý z taxatívne vymenovaných dôvodov podľa § 40 ods.1 zákona č. 244/2002 Z.z., pre ktorý sa možno domáhať zrušenia rozhodcovského rozsudku a konštatuje, že je daný dôvod podľa § 40 ods.1 písm. c/ citovaného zákona, nakoľko navrhovateľka popiera platnosť rozhodcovskej doložky.

V prvom rade súd uvádza, že pokiaľ sa odporca bránil tým, že žaloba nespĺňa náležitosti podľa § 79 O.s.p., túto otázku posudzuje výlučne súd s tým, že v prejednávanej veci je zo žaloby jednoznačne zrejmé, že navrhovateľka sa domáha zrušenia predmetného rozhodcovského rozsudku tvrdiac, že rozhodcovská doložka je neplatná, nakoľko nebola individuálne dohodnutá a i preto, že boli porušené ustanovenia o ochrane spotrebiteľa, je teda zrejmé čoho sa domáha a na základe akých skutočností a k žalobe sú pripojené všetky dôkazy, na ktoré sa navrhovateľka odvoláva, najmä predmetná poisťná zmluva vrátane VPP. Takisto je vecou súdu posúdenie otázky poplatkovej povinnosti navrhovateľky.

Zásadnou právnou otázkou v predmetnej veci je teda otázka, či rozhodcovská doložka, na základe ktorej rozhodcovský súd rozhodol a ktorá je upravená v čl. XV. VPP odporcu v spojení s osobitnými zmluvnými dojednaniami, je podmienkou individuálne dojednanou (ako tvrdil odporca) a v negatívnom prípade, či zakladá hrubý nepomer v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa (neprijateľná podmienka).

Súd dospel k záveru, že rozhodcovská doložka, na základe ktorej rozhodcovský súd rozhodol, je formulovaná vo všeobecných poisťných podmienkach, konkrétne v článku XV. a je súčasťou neprehľadného textu splývajúceho s ostatnými zmluvnými podmienkami. Podľa uvedenej rozhodcovskej doložky všetky vzájomné spory a sporné nároky z poistenia budú rozhodnuté v rozhodcovskom konaní. Rozhodcovská doložka tak znemožňuje poistenému spotrebiteľovi zvoliť si spôsob riešenia prípadného sporu a núti ho v prípade sporu alebo sporných nárokov podrobiť sa výlučne rozhodcovskému konaniu a tým mu odoberá možnosť brániť svoje práva pred všeobecným súdom.

Navrhovateľka uzatvorila s odporcom poisťnú zmluvu dňa 28.06.2008. Zmluvu dojednávala so sprostredkovateľkou a vo VPP v časti XV. je obsiahnuté dojednanie o rozhodcovskom konaní. Obsahom je dohoda poisťovne a poistníka o tom, že všetky vzájomné spory a sporné nároky z poistenia sa rozhodnú v rozhodcovskom konaní pred rozhodcovským súdom. Vo Všeobecných podmienkach (č.l. 21) je ako osobitné zmluvné dojednanie pod číslom 01/2007 znovu dojednaná rozhodcovská doložka

vo forme samostatnej tabuľky, s uvedením textu: „Poistník (poistený) a poisťovňa týmto vyjadrujú obaja spoločne a každý zároveň svojím podpisom samostatne svoju vôľu v prípade vzniku akéhokoľvek sporu medzi zmluvnými stranami, že sa namiesto súdneho konania z dôvodu účelnosti, praktickosti a rýchlosti podrobia rozhodcovskému konaniu v zmysle časti XV. týchto VPP.“

Práve na základe takto dojednanej rozhodcovskej doložky v poistnej zmluve bol dňa 19. 01.2012 pod sp. zn. 3C/2026/2012 vydaný rozhodcovský rozsudok Arbitrážneho súdu Košice, Alžbetina 41, Košice, ktorého zrušenia sa navrhovateľka domáhala. Rozhodcovská doložka sa tak stala súčasťou obsahu formulárovej zmluvy, ktorú odporca v rámci svojej podnikateľskej činnosti použil v prípadoch uzatvárania zmlúv rovnakého druhu a neurčitého počtu spotrebiteľov.

Smernica Rady 93/13 EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách vychádza nie z minimálneho okruhu nekalých klauzúl, ktoré sa majú transponovať, ale zo vzorového okruhu klauzúl. V konečnom dôsledku sa okruh neprijateľných podmienok de lege lata uvedený v § 53 ods. 4 OZ upravil postupne viacerými novelami až po uplynutí transpozičnej lehoty. Členské štáty si mohli vybrať, do akej miery prevezmú smernicou odporúčané nekalé klauzuly. Zároveň sa však umožnilo členským štátom prekročiť rámec smernice, čo umožnilo upraviť okruh neprijateľných podmienok aj širšie ako odporúča smernica „Členské štáty môžu prijať alebo si ponechať najprísnejšie opatrenia kompatibilné so zmluvou v oblasti obsiahnutej touto smernicou s cieľom zabezpečenia maximálneho stupňa ochrany spotrebiteľa“, (čl. 8 smernice).

Kým smernica vychádza zo vzorového okruhu nekalých klauzúl, slovenský zákonodarca upravil režim súdnej kontroly neprijateľných podmienok v spotrebiteľských zmluvách na základe indikatívneho výpočtu neprijateľných podmienok (arg. slovo „najmä“ v § 53 ods. 4 OZ). To znamená, že súdu nič nebráni judikovať neprijateľnú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve podľa tzv. generálnej klauzuly v § 53 ods. 1 OZ, a teda nad rámec zoznamu podmienok uvedených v prílohe smernice alebo okruhu uvedeného v Občianskom zákonníku. Nemožno napríklad vylúčiť, že súd so zreteľom na ostatné zmluvné podmienky posúdi rozhodcovskú doložku ako neprijateľnú bez ohľadu na jej znenie, teda že neobstojí žiadna rozhodcovská doložka a priestor pre rozhodcovské konanie bude len pri preukázateľnom individuálnom vyjednaní rozhodcovskej zmluvy zo strany spotrebiteľa.

Súd poukazuje na kritériá neprijateľnej podmienky, za ktorú sa považuje podmienka, ktorá 1. je obsiahnutá v štandardnej formulárovej zmluve, 2. spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán, 3. nerovnováha musí byť daná v neprospech spotrebiteľa. O doložku, ktorá vyžaduje, aby spotrebiteľ riešil spory výlučne v rozhodcovskom konaní ide aj vtedy, ak síce spotrebiteľ podľa nej má možnosť vybrať si medzi rozhodcovským a štátnym súdom, ale ak by podľa tejto doložky začalo rozhodcovské konanie na návrh dodávateľa, spotrebiteľ by bol nútený nezvratne podrobiť sa rozhodcovskému konaniu. Právna veda na tento problém reaguje L. V.: „Z pohľadu spotrebiteľa je totiž rovnocenné, či riešenie jeho sporov prostredníctvom rozhodcovského konania mu „vnúti“ štandardná zmluvná klauzula, alebo dodávateľ svojím konaním. Spotrebiteľ má byť chránený pred oboma. Práve proti možnosti dodávateľa diktovať svoju vôľu v zmluvnom vzťahu bol vytvorený celý mechanizmus spotrebiteľsko-právnej ochrany pred štandardnými zmluvami.“ In: Štandardné zmluvy, str. 214, Vydavateľ Aleš Čeněk, 2010).

Ustanovenie § 53 ods. 4 písm. r/ OZ je svojím obsahom najbližšie problémovej doložke „...vyžaduje v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní“. Uvedené ustanovenie sa má vykladať z pohľadu spotrebiteľa a jeho ochrany a nie z pohľadu dodávateľa.

Podľa dôvodovej správy k § 53 ods. 4 písm. r/ OZ „spotrebiteľ môže svoje práva uplatňovať nie iba v zmysle dojednanej rozhodcovskej doložky, ale ak sa tak rozhodne, aj v občianskoprávnom konaní a zmluvná podmienka, ktorá by mu v tom bránila, bude v zmysle navrhovaného ustanovenia považovaná za neprijateľnú“. Ustanovenie § 53 ods. 4 písm. r/ OZ nie je len o možnosti výberu medzi štátnym a súkromným súdom, ale predovšetkým o dôsledkoch, ktoré zakladá, a teda, či doložka nenúti spotrebiteľa podrobiť sa nezvratné arbitráži.

Ako je zrejmé zo Smernice Rady 93/13 EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, na spotrebiteľa pri typových zmluvách dopadá ochranný režim zákazu neprijateľných zmluvných

podmienok. O typovú zmluvu vrátane rozhodcovskej doložky ide aj v predmetnej právnej veci. Nepochybne ide o štandardnú typovú zmluvu medzi podnikateľom a spotrebiteľom. Poskytovanie spravodlivosti musí mať svoje limity a musí aj pre súkromnoprávnu sféru arbitrov. Ide o rozhodovanie o právach a právom chránených záujmoch osôb, ktoré môže výrazne zasiahnuť do života ľudí a ak sa majú akceptovať pri poskytovaní spravodlivosti súkromnoprávne prvky, tak len s jednoznačnými garanciami vylučujúcimi pochybnosti o férovom arbitrážnom konaní vrátane rozhodcovskej zmluvy. Doložky nemôžu predstavovať pasce pre spotrebiteľov za účelom čo najskoršieho privodenia exekúcie.

Rozhodcovská zmluva uzavretá so spotrebiteľom, ak má byť právom akceptovateľná ako prejav zmluvnej autonómie, musí byť výsledkom slobodnej vôle zmluvných strán. Slobodná voľba vyžaduje informácie o možnosti voľby medzi viacerými riešeniami a o tom, čo tá-ktorá voľba konkrétne znamená. Odporca si v tomto smere dôkazné bremeno nesplnil. Kvalifikačným kritériom pre záver, že nejde o individuálne vyjednanú zmluvnú podmienku, je stav, ak zmluvné podmienky boli vopred pripravené a nebolo možné meniť ich obsah, čo je daný prípad (čl. 3 ods. 3 Smernice Rady 93/13/EHS z 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách). Súdna kontrola musí platiť aj vtedy, keď zmluvný vzťah hlavný a vedľajší bol vyjadrený na samostatných listinách. Niet dôvodu súdnu kontrolu formulárovej zmluvy vylúčiť iba preto, že je na samostatnej listine a nebola hodnoverne preukázané vôľa spotrebiteľa individuálne vyjednať, aby prípadné spory riešil rozhodca. Podstatou individuálne nevyjednanej zmluvnej klauzuly je skutočnosť, že bola vopred dodávateľom naformulovaná bez možnosti zmeny jej obsahu, a to je práve prípad typových rozhodcovských zmlúv, ktoré sa spotrebiteľom predkladajú na podpis a majú vyvolať dojem, že si ich vyžiadali sami spotrebiteľia.

Súd zastáva názor, že spôsob, akým bola rozhodcovská doložka v prejednávacom prípade koncipovaná a spotrebiteľovi predložená spolu so zmluvou a VPP, nesvedčí o individuálnom dojednaní rozhodcovskej doložky, ale skôr o zámernom predkladaní zmluvných podmienok, ktorým odporca sledoval vylúčenie tohto dojednania spod režimu súdnej kontroly. Odporca, z vyššie uvedených dôvodov nepreukázal osobitné vyjednanie rozhodcovskej doložky, resp., že by si navrhovateľka osobitne vymienila jej dojednanie. Podľa obsahu spisu odporca preukázateľne nevysvetlil navrhovateľke význam rozhodcovskej doložky, rozdiel od zásad občianskeho súdneho konania, nepredstavil jej pravidlá, podľa ktorých sa bude viesť súkromný „súdny“ proces a nedal jej po preukázateľnom poučení na výber rozhodnúť sa, pričom preukázateľné poučenie sa vždy musí týkať aj pravidiel rozhodcovského konania. Súd si vlastne ani nedokáže predstaviť rokovanie spotrebiteľa o rozhodcovskej doložke a jej perfektné individuálne zmluvné vyjednanie, ak spotrebiteľ nepozná jeho obsah (ako navrhovateľka potvrdila, v čase uzatvárania poisťnej zmluvy netušila, že existuje nejaké rozhodcovské konanie, ťažko si potom možno predstaviť, že si za takéhoto stavu rozhodcovskú doložku výslovne vymienila). Odporca opakovane zdôrazňoval, že navrhovateľka podpísala VPP, a teda bola oboznámená s ich obsahom, a teda rozhodcovskú doložku je potrebné považovať za dojednanú individuálne, platne. Je takmer notoriou, že v rámci uzatvárania spotrebiteľských zmlúv sa sprostredkovatelia nezmieňujú o podrobnostiach a procesných pravidlách rozhodcovského konania. Teda tvrdenie o tom, že si takýto proces vyjednal spotrebiteľ, súd považuje za účelové a túto tendenciu za neudržateľnú. Odporca uviedol, že navrhovateľka mala možnosť rozhodcovskú zmluvu odmietnuť, pretože bola poučená aj o možnostiach mimosúdneho riešenia sporov, a teda mala možnosť sa rozhodnúť po riadnom poučení. Jej poučenie by malo vyplývať zo „záznamu o potrebách klienta“ (č.l. 60), pričom však len zakotvenie prípadného vyhlásenia odporcu o tom, že bol poučený o možnosti rozhodcovského konania, nesvedčí o reálnom, vyčerpávajúcom poučení navrhovateľky pred uzatvorením zmluvy, vyhlásenie má čisto formálny charakter, najmä za stavu, keď aj samotná navrhovateľka potvrdila, že žiadne poučenie v tomto smere od sprostredkovateľky poistenia nedostala. Z takéhoto vyhlásenia prípadne ani nevyplýva rozsah poučenia a to, že poučenie bolo dané správne, objektívne, bez zamlčania prípadných negatív tohto druhu konania tak, aby mal spotrebiteľ reálnu možnosť vybrať si medzi spôsobmi rozhodovania budúcich sporov.

Na individuálne dojednanie je potrebné rešpektovať a zachovať proces tvorby zmluvy ustanovený v Občianskom zákonníku. Predkladanie rozhodcovských doložiek spotrebiteľom za stavu, keď nepoznajú pravidlá arbitráže a prirodzene nevenujú dostatočnú pozornosť tejto časti formuláru (keďže primárnou sférou záujmu v tomto prípade bolo dojednať si poistenie, na ktorý úkon sa navrhovateľka sústredila prioritne), sa zneužíva k záverom o individuálnom vyjednaní zo strany spotrebiteľov, pričom na tomto nič nemení technika predkladania - inkorporovanie doložky do všeobecných zmluvných podmienok versus vyhotovenie štandardnej rozhodcovskej zmluvy na samostatnom liste (hárku) papiera a so samostatným podpisom.

Ak by malo platiť, že všetky rozhodcovské zmluvy (doložky) dohodnuté so spotrebiteľom sú individuálne vyjednané len z dôvodu, že spotrebiteľ uviedol o jeden podpis v zmluve navyše, úplne by sa strácal cieľ a zmysel súdnej kontroly formulárových podmienok, ktorých obsah spotrebiteľ nemôže nejako zmeniť. Navrhovateľka mohla rozhodcovskú doložku ako celok prijať alebo odmietnuť, a na otázku, či si rozhodcovskú doložku vymienila, možno iba ťažko odpovedať kladne, keďže jej obsah, vrátane relevantných pravidiel rozhodcovského procesu, zjavne nepoznala. Tu rovnako platí, že za podmienku, ktorá nie je individuálne vyjednaná, sa považuje podmienka, ktorá bola vopred naformulovaná a spotrebiteľ nemôže meniť jej obsah. Vo formulároch môžu byť pre spotrebiteľa dôležité, ale aj nepotrebné veci, no spoločným znakom za každých okolností je, že spotrebiteľ nemá možnosť meniť obsah formulára. Buď ho akceptuje alebo zmluva nevznikne, na obsahu formulára navrhovateľka nijakým spôsobom neparticipovala. Už len tento samotný fakt spochybňuje tvrdenie odporcu, že ide o individuálny návrh navrhovateľky na riešenie prípadného sporu v rozhodcovskom konaní. Na tomto závere nič nemení ani skutočnosť samostatného podpisu navrhovateľky, o čom sa súd už zmienil vyššie. Inštitút individuálne dohodnutej podmienky je treba vykladať v súlade s cieľom smernice, podľa ktorej sa podmienka nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola pripravená vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou (čl. 3 ods. 2 Smernice). V danom prípade opäť ide o predtlačený text, kde navrhovateľka nemala na výber možnosť individuálne dohodnúť obsah podmienky.

Z obsahu spisu a napokon aj tvrdenia samotného odporcu, ako už bolo uvedené, nevyplýva, že by ako odporca - dodávateľ vysvetlil navrhovateľke význam rozhodcovskej doložky, pravidiel, podľa ktorých sa bude viesť tento proces a po preukázateľnom poučení, jej dal na výber sa rozhodnúť. Preto, ak napríklad spotrebiteľ mal vyjednať tento súkromný proces, mal by nepochybne tieto pravidlá poznať. Preto tvrdenie odporcu o tom, že takýto proces si dojednal spotrebiteľ (v danom prípade navrhovateľka) a pritom nepoznala jeho obsah, je z pohľadu vykonaného dokazovania neudržateľné. Súd sa preto nestotožnil s tým, že rozhodcovská doložka bola individuálne dojednaná.

Navyše v predmetnej veci napr. trovy rozhodcu prevyšujú niekoľkonásobne vymáhanú istinu pohľadávky vo výške 164,91 Eur, pričom trovy rozhodcovského konania predstavujú 276 Eur. Už len táto skutočnosť predstavuje neprimeranosť arbitrážneho procesu. Predkladanie takto dohodnutých rozhodcovských doložiek spotrebiteľom za stavu, keď nepoznajú pravidlá arbitráže, nevenujú pozornosť tejto časti formuláru, pretože táto doložka je zakotvená do všeobecných zmluvných podmienok vyhotovenej v štandardnej rozhodcovskej zmluve, na samostatnom liste - hárku papiera, súd považuje za nevhodné. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na judikatúru Súdného dvora a na tú skutočnosť, že priemerný spotrebiteľ nepoukáže na nekalosť zmluvnej podmienky (Mostaza Claro, bod 25. - 27., C 168/05, Océano Grupo Editoria, Asturcom, a iné).

Ďalej súd dodáva, že záver o neprijateľnosti rozhodcovskej doložky vidí aj v geografickej vzdialenosti do miesta konania rozhodcovského konania. Neprimeraná vzdialenosť od miesta rozhodcovského konania do miesta bydliska navrhovateľky má výrazne odradzujúce účinky pre spotrebiteľa vo vzťahu k uplatňovaniu práva, a to bez ohľadu na to, že vo veci bolo rozhodnuté bez nariadenia pojednávania (čo pripúšťa aj OSP). Občianske súdne konanie však priznáva účastníkom aj také práva, ktoré sú účastníkovi - spotrebiteľovi dostupnejšie, ak je sídlo orgánu rozhodujúceho o jeho právach a povinnostiach bližšie k jeho bydlisku. Takýto účastník sa napr. bez nutnosti vyšších výdavkov na cestovné môže oboznámiť so spisom, realizovať procesné podania priamo na súde do podateľne (bez poštovného), čo je už samo osebe pre spotrebiteľa výhodnejšie. Preto argument odporcu týkajúci sa toho, že vzdialenosť k miestu rozhodcovského konania má význam, len keby bol spotrebiteľ predvolaný na pojednávanie pred rozhodcovským súdom, neobstojí.

Zhrnúc teda dôvody, na ktorých súd založil svoje rozhodnutie v prejednávanej veci:

Rozhodcovská doložka nebola individuálne dojednaná, spôsobovala nevyváženosť v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, teda navrhovateľky, je formulovaná vo všeobecných poistných podmienkach, konkrétne v článku XV. a je súčasťou neprehľadného textu splyvajúceho s ostatnými zmluvnými podmienkami. Znemožňuje poistenému spotrebiteľovi zvoliť si spôsob riešenia prípadného sporu a núti ho v prípade sporu alebo sporných nárokov podrobiť sa výlučne rozhodcovskému konaniu a tým mu odoberá možnosť brániť svoje práva pred všeobecným súdom. Listiny predložené navrhovateľkou takýto záver umožňujú prijať, nakoľko z poistnej zmluvy

uzatvorenej dňa 28.06.2008 medzi navrhovateľkou a odporcom vyplýva, že rozhodcovská doložka bola medzi zmluvnými stranami dohodnutá už podpisom zmluvy, ktorej súčasťou sú ako predtlačný formulár Všeobecné poisťné podmienky, a teda aj rozhodcovská doložka obsiahnutá v XV. v časti týchto podmienok. Na tom nič nemení skutočnosť, že v deň podpisu obe strany podpísali aj formulárovú časť označenú ako „Osobitné zmluvné dojednania č. 01/2007 k poisťnej zmluve č. 4469500006“, odkazujúcu na tú istú rozhodcovskú doložku, teda doložku uvedenú v poisťných podmienkach v zmysle XV. článku VPP. Inštitút individuálne dohodnutej podmienky je treba vykladať v súlade s cieľom smernice, podľa ktorej sa podmienka nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola pripravená vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou (čl. 3 ods. 2 Smernice). V prejednávanej veci bola doložka pripravená vopred ako súčasť textu Všeobecných poisťných podmienok, a teda navrhovateľka ju mohla buď prijať ako celok alebo odmietnuť. Z hľadiska dôkazného bremena platí, že nie spotrebiteľ má dokázať, že nedošlo k individuálnemu vyjednaniu, ale dodávateľka zaťažuje bremeno presvedčivo preukázať individuálne vyjednanie (§ 53 ods. 3 OZ) a dôvodne možno konštatovať, že odporca si dôkazné bremeno o individuálnom vyjednaní rozhodcovskej doložky nesplnil.

Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov tak súd Rozhodcovský rozsudok Arbitrážneho súdu Košice sp.zn.: 3C/2026/2012 zo dňa 19. januára 2012 vydaný rozhodcom JUDr. Michalom Škriabom ako nezákonný zrušil podľa ust. § 40 ods.1 písm. c/ zákona č. 244/2002 Z.z. teda z dôvodu neplatnosti rozhodcovskej doložky, na základe ktorej bola založená právomoc rozhodcovského súdu, a to bez potreby skúmania prípadných iných zákonných dôvodov pre zrušenie rozhodcovského rozsudku.

Keďže súd zrušil rozhodcovský rozsudok podľa ust. § 40 ods. 1 písm. c) zákona č. 244/2002 Z.z., bude v konaní pokračovať po právoplatnosti tohto rozsudku podľa ust. § 43 ods. 1 cit. zákona.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 151 ods. 1 O.s.p., o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Keďže navrhovateľka bola v celom rozsahu úspešná, súd jej proti odporcovi priznal plnú náhradu trov konania. Navrhovateľka si prostredníctvom svojho splnomocneného zástupcu uplatnila náhradu trov právneho zastúpenia. Náhrada trov právneho zastúpenia bola uplatnená za 6 úkonov právnej služby v zmysle ustanovenia § 13a ods. 1 vyhl. MS SR č. 655/2004 o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len vyhl.), a to za:

1. prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom
2. písomné podanie na súd vo veci samej - návrh na začatie konania
3. písomné podanie na súd vo veci samej - vyjadrenie k odvolaniu odporcu proti uzneseniu
4. písomné podanie na súd vo veci samej - vyjadrenie k podaniu odporcu
5. účasť na pojednávaní 10.12.2014
6. účasť na pojednávaní 06.03.2015

Súd preskúmal navrhovateľkou uplatnený nárok a priznal jej proti odporcovi náhradu trov konania titulom trov právneho zastúpenia (tarifnej odmeny a režijného paušálu), za:

1. úkon právnej služby: prevzatie a príprava zastúpenia podľa § 13a ods. 1 písm. a) v nadväznosti na § 11 ods. 1 písm. a/ vyhl., vo výške 60,07 eur, režijný paušál podľa § 16 ods. 3 vyhl. vo výške 7,81 eur
2. úkon právnej služby: písomné podanie na súd vo veci samej - návrh na začatie konania podľa § 13a ods. 1 písm. c) v nadväznosti na § 11 ods. 1 písm. a/ vyhl., vo výške 60,07 eur, režijný paušál podľa § 19 ods. 3 vyhl., vo výške 7,81 eur

3. úkon právnej služby: písomné podanie na súd - vyjadrenie k odvolaniu podľa § 13a ods. 2 písm. b) v nadväznosti na § 11 ods. 1 písm. a/ vyhl., vo výške 30,04 eur, režijný paušál podľa § 19 ods. 3 vyhl., vo výške 7,81 eur (súd priznal len 1 odmeny, nakoľko šlo o vyjadrenie k odvolaniu proti rozhodnutiu, ktoré nie je rozhodnutím vo veci samej)

4. úkon právnej služby: písomné podanie na súd vo veci samej - písomné podanie vo veci samej - vyjadrenie sa k podaniu odporcu podľa § 13a ods. 1 písm. c) v nadväznosti na § 11 ods. 1 písm. a/ vyhl., vo výške 61,85 eur, režijný paušál podľa § 19 ods. 3 vyhl., vo výške 8,04 eur

5. úkon právnej služby: účasť na pojednávaní 10.12.2014 podľa § 13a ods. 1 písm. d) v nadväznosti na § 11 ods. 1 písm. a/ vyhl., vo výške 61,85 eur, režijný paušál podľa § 19 ods. 3 vyhl., vo výške 8,04 eur

6. úkon právnej služby: účasť na pojednávaní 06.03.2015 podľa § 13a ods. 1 písm. d) v nadväznosti na § 11 ods. 1 písm. a/ vyhl., vo výške 64,53 eur, režijný paušál podľa § 19 ods. 3 vyhl., vo výške 8,39 eur

Trovy právneho zastúpenia spolu: 386,31 eur.

Odporca je povinný zaplatiť priznanú náhradu trov konania na účet právneho zástupcu navrhovateľky č. 2685083003/5600 vedený v Prima banka, a.s., a to v súlade s § 149 ods. 1 OSP, podľa ktorého ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 OSP), t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované, uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 221 ods. 1 OSP, súd rozhodnutie zruší, len ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
- h) súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy,

- i) sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali,
- j) bol odvolacím súdom schválený zmier.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 1 OSP, skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
- b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,
- d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 2 OSP, ustanovenie § 205a ods. 1 OSP sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis s prílohami, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.